

nydere erhvervet en nøjagtig bestemt Fordringsret, som efter Grundlovens § 82 kun kan betages dem ved egentlig Ekspropriation og mod fuldstændig Erstatning. De nævnte af Lovens tilbagevirkende Kraft flydende Vanskeligheder vilde være undgaaet, hvis Regeringen havde fremsat Lovforslaget noget tidligere, hvad der formentlig meget vel kunde være sket. — Naar det under Lovforslagets Behandling har været fremhævet, at det Tab, Afgiftsnyderne vilde komme til at lide ved den lavere Kapitelstakst for 1914, vilde blive udjævnet i Løbet af de nærmest følgende Aar, skal dertil bemærkes, at selv en fleraarig — rentefri — Henstand vilde være et Indgreb i Afgiftsnydernes lovlige Ret, samt at Udjævningen vil kunne blive betydningsløs, hvis der er Spørgsmaal om Ydelser een Gang for alle, eller der sker Forandringer med Hensyn til Nyderens Person ved Dødsfald, Afskedigelse eller lignende. Men i øvrigt vil en virkelig Udjævning — selv efter Landbrugsministerens Ændringsforslag (se ovfr.) — overhovedet ikke finde Sted i det formentlig ubetinget sandsynligste Tilfælde, at Kornpriserne for de nærmeste Aar *efter* 1914 bliver højere end Priserne i de nærmeste Aar *før* 1914. — For saa vidt som man til Forsvar for Lovforslaget har paaberaabt sig de tilstedeværende overordentlige Forhold, skal Mindretallet bemærke, at der formentlig ikke for Tiden foreligger nogen virkelig Nødstilstand for Afgiftsnyderne. Og et blot Billighedshensyn til disse kan selvfølgelig ikke berettige til at fravige Grundlovens Bestemmelser. Men i øvrigt forekommer det ikke Mindretallet, at et saadant Billighedshensyn kan gøres gældende med videre Vægt. Naar det i Overensstemmelse med det anførte antages, at Lovforslagets §§ 1 og 2 er stridende mod Grundlovens § 82, vil den eventuelle Lov efter Mindretallets Mening ogsaa kunne tilsidesættes af Domstolene, og det trænger ikke til nærmere Forklaring, at der herved vilde opstaa en overmaade vanskelig, ja ganske uholdbar Situation. Mindretallet stillede derfor Forslag om at lade §§ 1 og 2 helt udgaa.

Et andet Mindretal (Bojsen, Frandsen, Ole Hansen, Jensen-Grimsbjerg, Johansen og Nygart) udtaler, at det nærer den Opfattelse, at Kornpriserne med den nuværende Driftsmaade i Landbruget ikke længere danner noget paa-lideligt Grundlag til Bedømmelse af Landmændenes Ydeevne, hvorefter der fortsættes:

„For saa vidt som Lovforslaget derfor tager Sigte paa ved Bestemmelserne i §§ 1 og 2 at søge Reglerne for Kapitelstakstens Fastsættelse forandrede med det Formaal dels at mildne en Del paa Ulemperne ved den høje Kapitelstakst for